

27. Faraon udělal z Izraelitů své otroky, kteří museli těžce pracovat.

Z Izraelitů se stali otroci. Museli těžce pracovat. Faraon dokonce nařídil, aby všichni narození izraelští chlapci byli usmrceni.

Všichni izraelští muži, staří i mladí, pracovali jako faraonovi otroci. Byla to práce těžká a špinavá. Museli kopat hluboké a dlouhé kanály, budovat silnice a stavět domy. Faraon nařídil, aby postavili dvě velká města, o kterých se bude mluvit široko daleko, jak jsou krásná a slavná. Za tím účelem byli Izraelité přinuceni vyrobit celé hory cihel. Jedni otroci vybírali na březích řeky Nil těžké hliněné bahno, jiní je odnášeli na zádech v těžkých nádobách k jiným otrokům. Ti z bahna dělali cihly. Aby byly cihly pevnější, míchali do bahna slámu. Další otroci cihly sušili na slunci nebo vypalovali ve velkých pecích. Hotové cihly pak otroci odnášeli na staveniště, kde časem vyrostla obrovská pyramida. Otrok, který nemohl unést těžký kámen nebo si chtěl odpočinout, dostal ránu od egyptských dozorců, kteří stáli Izraelitům za zády s holí a bičem.

Jenže čím hůře se s Izraelity zacházelo, tím více se jim rodilo dětí. Faraon dostal znovu strach. Když nevyšel první plán, vydal jiné nařízení. Svolal všechny porodní báby a přikázal jim: „Když se některé izraelské ženě narodí miminko a bude to chlapec, usmrťte ho. Bude-li to děvče, ať zůstane naživu.“ To byl hrozný rozkaz! Porodní báby ale faraona neposlechly. Věděly, že to není dobré nařízení. Raději poslouchaly Hospodina a nechávaly chlapce naživu. Faraon se proto velmi rozzlobil a poručil všem Egyptanům: „Každého chlapce, který se narodí Hebrejům, hod'te do řeky Nil, děvčata nechte naživu!“ Faraon si myslel, že tentokrát už na Hospodina vyzraje.

Je pravdou, že Izraelité se měli skutečně zle, museli těžce pracovat jako otroci a báli se, co s nimi bude. Hospodin to však všechno viděl a slyšel. Faraon je trápil a pronásledoval, ale Hospodin je chránil a dával jim sílu, aby vydrželi. Měl dokonce připravený plán k tomu, aby všechny Izraelity vysvobodil z jejich otroctví a vyvedl z Egypta do země Kanaán. O něm si začneme povídat příště.

Úkol:

Být otrokem je něco zvláštního. S otrokem zachází jeho pán jako se svým majetkem. Otrok musí poslouchat na slovo rozkazy svých nadřízených, musí těžce pracovat bez dostatku jídla. Nemůže si skoro nikdy odpočinout.

V naší zemi otroctví není. Máme velké štěstí, protože v některých zemích i z dětí dělají otroky, kteří musejí chodit do továren, obsluhovat v domácnosti. Majitelé si s nimi mohou dělat, co se jim zamane. Musíme se za ně moc modlit.